

UOHSX00HFOB3

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0029/2023/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-13922/2023/163

Brno 11. 4. 2023

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 21. 2. 2023 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 6. 2. 2023, č. j. ÚOHS-05123/2023/500 vydanému ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ zahájeném dne 9. 12. 2022 na návrh z téhož dne, který podal navrhovatel –

- **DXC Technology Czech Republic s.r.o.**, IČO 05211131, se sídlem Pikrtova 1737/1a, 140 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „**Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.**“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-032460, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 15. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 241-500657, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů na základě návrhu rozkladové komise, jmenované dle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ, č. j. ÚOHS-05132/2023/500 ze dne 6. 2. 2023

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 9. 12. 2022 návrh navrhovatele – DXC Technology Czech Republic s.r.o., IČO 05211131, se sídlem Pikrtova 1737/1a, 140 00 Praha 4, (dále jen „**navrhovatel**“) – na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, IČO 00551023, se sídlem Na Poříčnickém právu 376/1, 128 01 Praha 2, (dále jen „**zadavatel**“) – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Jednotný informační systém práce a sociálních věcí – IS SOCIÁLNÍ DÁVKY II.“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 12. 12. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 12. 2017 pod ev. č. Z2017-032460, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie bylo uveřejněno dne 15. 12. 2017 pod ev. č. 2017/S 241-500657, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dnem obdržení předmětného návrhu navrhovatele na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 9. 12. 2022 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**správní řízení**“).
3. Návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 31. 10. 2022 (dále jen „**rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení**“). Zadavatel měl vycházet z právní analýzy ze dne 27. 6. 2022, ve které se zrušení zadávacího řízení uvádí jen jako doporučený krok, ale nikoliv proto, že by předmět plnění nebyl pro zadavatele žádoucí. Podle navrhovatele nejprve vznikla potřeba zrušit zadávací řízení a teprve poté se hledalo, jak zrušení dosáhnout. Tvrzení zadavatele, že předmět plnění pro něj není objektivně upotřebitelný, neodpovídá skutečnosti. Důvody, pro které bylo zadávací řízení zrušeno, nesplňují podmínky dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Podle navrhovatele nelze posuzovat kvality či modernost informačního systému, když ještě nebyl vytvořen. Zadavatelovy požadavky mohou být realizovány moderním, kvalitním a bezpečným způsobem podle aktuálních standardů.

Navrhovatel si pak není vědom žádné změny koncepce informačních systémů v rámci resortních agend zadavatele. Zadavatel neměl uvést, které části zadávací dokumentace by neměly odpovídat jeho současným potřebám. Nabídka navrhovatele neobsahuje nic neaktuálního či zastaralého, je stále na vysoké úrovni a cena je nadále platná. Z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není zřejmé, kdy se měly potřeby zadavatele změnit. Důvody zrušení zadávacího řízení jsou proto podle navrhovatele zcela neurčité, nejasné a nepřezkoumatelné.

II. Napadené rozhodnutí

4. Dne 6. 2. 2023 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0573/2022/VZ, č. j. ÚOHS-05132/2023/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
5. Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl tak, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky pravidlo stanovené v § 127 odst. 2 písm. d) zákona a zásadu transparentnosti, když v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dostatečně konkrétně, tedy jednoznačně a určitě, nevymezil skutečnosti, které pokládá za důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. Výrokem II napadeného rozhodnutí Úřad zrušil rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a všechny následné úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem III napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Výrokem IV napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
6. V odůvodnění k výroku I napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nspecifikoval, jaké jiné má potřeby, v čem spočívají a v čem se liší od těch původních. Obdobně z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nelze zjistit, jaká je nová koncepce informačních systémů, co ji tvoří, v čem se odlišuje od koncepce předchozí a proč do ní nezapadá předmět plnění veřejné zakázky. Podle Úřadu je pak známo, že k pokroku v oblasti IT dochází, ale zadavatel tuto obecnou proklamaci nijak nevztáhl k předmětu plnění, tedy jak by změny na trhu konkrétně zasáhly do jeho vývoje. Bylo nutné, aby zadavatel doložil, co v zadávacích podmínkách či funkčních a technických požadavcích zastaralo. Stejně zadavatel nedoložil důvod vyloučení týkající se toho, že může nyní uspokojit své potřeby ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem. V rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení pak chybí alespoň rámcové uvedení časového určení, kdy se změnily potřeby zadavatele. Změny v koncepci informačních systémů jsou zajisté svázány s určitým konkrétním obdobím.
7. Úřad uzavřel, že z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není zřejmé, jaké jsou konkrétní (nikoliv pouze obecně popsané) důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona, přičemž daný postup vzbuzuje pochybnosti, zda takové důvody reálně existují, a proto je tento postup v rozporu se zásadou transparentnosti. Důvody pro zrušení zadávacího řízení nelze v této formě objektivně přezkoumat a jako takové nemohou obstát. V tuto chvíli tedy Úřad nemohl ověřit, zda dané skutečnosti reálně nastaly či nikoliv, případně kdy, neboť v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nejsou transparentním způsobem zachyceny.

III. Rozklad zadavatele

8. Dne 21. 2. 2023 Úřad obdržel rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 6. 2. 2023. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námitky rozkladu

9. Zadavatel namítá, že závěry Úřadu jsou přepjatě formalistické. Aplikuje totiž obecné teze, aniž by přihlédl ke specifikům dané věci, což činí jeho závěry nesprávnými. Úřad přehlíží skutečnost, že požadavky zadavatele byly formulovány v roce 2014.
10. Zadavatel upozorňuje, že právní analýza ze dne 27. 6. 2022 byla jedním z několika podkladů pro zrušení zadávacího řízení. Otázka zastaralosti požadavků byla podrobně rozvedena zejména v technické analýze.
11. Podle zadavatele leží meritum posouzení naplnění zásady transparentnosti na porozumění tvrzeným důvodům zrušení zadávacího řízení jeho účastníky, tedy zda jim jsou tyto důvody známy.
12. Úřad dle zadavatele nerefletoval, že navrhovatel v návrhu na zahájení řízení nereagoval na žádný z konkrétně uvedených technických důvodů, a naopak se spokojil s jednostrannými tvrzeními navrhovatele.
13. Zadavatel nesouhlasí, že nevztáhl vývoj na trhu IT k předmětu plnění, když uvedl, že by musel koncepci, funkcionality i návrh informačního systému přijmout, ačkoliv byly relevantní v roce 2014 a neodpovídají aktuálním potřebám.
14. Zadavatel se domnívá, že vymezil přesný časový rámec, kdy došlo ke vzniku důvodů hodných zvláštního zřetele. Časový rámec koresponduje s délkou trvání veřejné zakázky. Úřad neuvádí relevantní důvody, proč tomu tak není.
15. Zadavatel nepovažuje za přílehlavý rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 18/2015-32 ze dne 25. 11. 2015, neboť se vztahoval k jednacímú řízení bez uveřejnění, kde ustanovení vůbec nepřipouštělo existenci subjektivních důvodů.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu

17. Podle navrhovatele není zřejmé, v čem požadavky neodpovídají aktuálním standardům. Nelze tvrdit, že by plněním veřejné zakázky vznikl zastaralý systém, navrhovatel totiž na základě zadávací dokumentace nabídnul moderní systém. Navrhovatel také tvrdí, že z technické analýzy neplynou závěry, které jí přisuzuje zadavatel. Navrhovatel v rámci rozkladu předložil znalecký posudek ve vztahu k ověření tvrzené zastaralosti budoucího plnění veřejné zakázky, který se nepodařilo vyhotovit do skončení prvostupňového řízení. Pokud by zadavatel znal konkrétní změny ve vývoji technologií, pak by byl schopen určit, kdy tyto změny nastaly.
18. Zadavatel podle navrhovatele odůvodňoval zrušení zadávacího řízení zcela obecnými tvrzeními a údajnými notoriety, ty ale z hlediska požadavků zákona a judikatury nemohou

obstát. Konkrétními následky nezrušení zadávacího řízení pro zadavatele se Úřad nezabýval proto, že zadavatel žádné konkrétní důvody pro zrušení neuvedl. Zadavatel pak špatně pochopil argumentaci Úřadu týkající se zásady hospodárnosti.

19. Navrhovatel v závěru svého vyjádření navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl.

IV. Řízení o rozkladu

20. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

21. Po projednání rozkladu a veškerého souvisejícího spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
22. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení, případně změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

23. Úvodem vypořádání námitek zadavatele proti napadenému rozhodnutí uvádím, že návrh navrhovatele směřoval proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Důvody, které měly zadavatele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona vést ke zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, Úřad shrnul do pěti bodů. Konkrétně mělo jít o to, že:
- „*pojetí IS DAV II ... již neodpovídá současným potřebám zadavatele a nekoresponduje ani s koncepcí informačních systémů v rámci resortních agend zadavatele*“,
 - „*plnění (IS DAV II) ... je již v současné době s ohledem na změnu poměrů a potřeb zadavatele obsolentním, nevyhovujícím, a které by tedy nenaplnilo potřeby zadavatele*“,
 - „*v současné době je zadavatel ... v důsledku změny poměrů a změn na relevantním trhu schopen saturovat svoje potřeby zcela jiným, ekonomicky výhodnějším a inovativnějším způsobem*“,
 - „*za dobu trvání zadávacího řízení došlo k takovému technologickému pokroku, že má nyní možnost získat za obdobnou cenu mnohem lepší, modernější a spolehlivější informační systém*“,
 - „*Ke změnám v koncepci informačních systémů, jakožto i na trhu s vývojem informačních systémů a výše naznačenému technologickému pokroku tedy jednoznačně došlo až v průběhu zadávacího řízení.*“

24. Úřad nejdříve v bodech 54-60 odůvodnění napadeného rozhodnutí předložil obecné závěry vztahující se ke zrušení zadávacího řízení zadavatelem, ze kterých v dalším vycházel. Poukázal mimo jiné na restriktivní pojetí možnosti zrušit zadávací řízení v judikatuře správních soudů. Následně Úřad přistoupil k přezkoumání samotného rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Podle Úřadu zadavatel nijak blíže nespecifikoval, proč předmět veřejné zakázky již neodpovídá jeho potřebám, jaké jiné má potřeby, v čem spočívají a v čem se liší od původních potřeb. Ve vztahu k zadavatelem uváděné koncepci Úřad dospěl k závěru, že není jasné, jaká je tato nová koncepce, jak se odlišuje od té předchozí a proč do ní nezapadá předmět plnění. Co se týká zastaralosti předmětu plnění a nabídek dodavatelů, zadavatel neuvedl, jak konkrétně změny na trhu zasáhly do vývoje předmětu plnění, v čem se pokrok v oblasti IT dotkl předmětu veřejné zakázky a proč by dodavatel nemohl moderní postupy použít při jeho vývoji. Uspokojení potřeb zadavatele lepším, modernějším a spolehlivějším informačním systémem za nižší cenu pak zadavatel ničím nepodložil. Zadavatel podle Úřadu dále neuvedl časové určení, kdy došlo ke změně potřeb zadavatele, přičemž nepostačí sdělení, že tomu bylo v průběhu zadávacího řízení.
25. Úřad proto uzavřel, že se postup zadavatele v zadávacím řízení „*stal netransparentním, neboť důvody zrušení zadávacího řízení uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení není možné objektivně přezkoumat a jako takové tedy nemohou obstát. S ohledem na vše výše uvedené Úřad rekapituluje, že postup zadavatele při zrušení zadávacího řízení nelze ze strany Úřadu pro přílišnou míru obecnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení věcně přezkoumat z hlediska naplnění zákonných důvodů pro zrušení zadávacího řízení. Úřad proto v tuto chvíli nemůže ověřit, zda tyto skutečnosti reálně nastaly či nikoli, a případně kdy, neboť v rozhodnutí o zrušení nejsou transparentní způsobem zachyceny.*“
26. Nejdříve je nutné uvést, že samotné naplnění důvodů podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona rozhodnutím o zrušení zadávacího řízení není předmětem napadeného rozhodnutí. Jeho předmětem je totiž transparentnost postupu zadavatele, respektive transparentnost důvodů, které jako důvody pro zrušení zadávacího řízení uváděl.
27. V tomto směru musím konstatovat, že obecné závěry Úřadu týkající se zrušení zadávacího řízení i vypořádání se s důvody zrušení zadávacího řízení zadavatelem z hlediska transparentnosti považuji za úplné a správné. Zadavatel se skutečně omezil pouze na vágní tvrzení, která ničím nepodložil. Níže se vyjadřuji ke konkrétním námitkám zadavatele a vysvětluji, proč jsem se s Úřadem ztotožnil.
28. *Zadavatel namítá, že závěry Úřadu jsou přepjatě formalistické. Aplikuje totiž obecné teze, aniž by přihlédl ke specifikům dané věci, což činí jeho závěry nesprávnými. Úřad přehlíží skutečnost, že požadavky zadavatele byly formulovány v roce 2014. Není potřeba podrobně odůvodnit závěr, že požadavky na informační systém z roku 2014 jsou v roce 2022 objektivně zastaralé, tedy je zastaralé i plnění, které by byl zadavatel povinen odebrat. Požadavky neodpovídají aktuálním standardům IT, nekorespondují s technickými možnostmi a novými funkcionalitami. Podle zadavatele se jedná o notoriety (i dle rozhodovací praxe Úřadu) a není potřeba tuto skutečnost dokazovat tolik, jako třeba v případě plnění starého jeden rok. Technologickou zastaralost lze v případě takto starého plnění prakticky presumovat. K tomu odkazuje na konstatování Úřadu o pokroku v IT odvětví v rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-20956/2022/500 ze dne 22. 6. 2022. Požadavky z roku 2014 ani nereflektují změny v oblasti práva sociálního zabezpečení.*

29. Závěry napadeného rozhodnutí nemám za formalistické. Úřad totiž přezkoumal rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a konkrétní důvody konfrontoval s požadavky na přezkoumatelnost a transparentnost, přičemž dospěl k závěru, že tyto požadavky nejsou splněny. Takové posouzení je plně v souladu se zákonem a zásadami, na kterých zákon stojí. Nadto se Úřad argumentem zadavatele týkajícím se zadávacích podmínek formulovaných v roce 2014 zabýval v bodu 75 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zadavatel tedy nemá pravdu v tom, že by Úřad tuto skutečnost přehlédl. Ve vztahu k přezkoumatelnosti a transparentnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení však datum formulace zadávacích podmínek nehraje roli. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení musí být stejně přezkoumatelné i v případě rok starých zadávacích podmínek i v případě zadávacích podmínek starých 8 let. Nesouhlasím s tím, že by se měl zákonný požadavek na transparentnost úkonů zadavatele s časovým odstupem ztrácet s odkazem na zřejmost zastaralosti řešení.
30. Přestože zadavatel opakuje svá tvrzení o tom, že zadávací podmínky byly formulovány v roce 2014 (v rozkladu ale hovoří o 8, 9 i 10 letech od formulace), řešená veřejná zakázka byla zahájena 12. 12. 2017, tedy méně než 5 let před rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Pokud zadavatel využil zadávací podmínky z předchozí veřejné zakázky zadávané v roce 2014, nemá to vliv na posouzení jejich aktuálnosti ve vztahu k argumentu, že je to již 8 let od jejich vzniku. Minimálně ještě v roce 2017 totiž zadavatel považoval zadávací podmínky za tak aktuální, že na jejich základě poptával předmět plnění. Využití zadávací podmínky z roku 2014 i v rámci aktuální veřejné zakázky z roku 2017 bylo čistě rozhodnutím zadavatele a nelze se na tuto skutečnost odvolávat.
31. Souhlasím pak s navrhovatelem v tom, že odkaz zadavatele na rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-20956/2022/500 ze dne 22. 6. 2022 je nesprávný. Přestože zadavatel v rozkladu připouští, že toto rozhodnutí bylo předsedou Úřadu zrušeno, nikterak nereflektuje závěry, kterými bylo zrušení citovaného rozhodnutí podepřeno.
32. Zadavatel tedy v rozkladu cituje z odkazovaného rozhodnutí Úřadu: *„Je obecně známo (a Úřad tedy pokládá za notorietu), že IT je dynamicky se rozvíjející odvětví. Pokud tedy v některém odvětví dva či tři roky nepředstavují žádný znatelnější pokrok, pak v oblasti informačních technologií je tomu zpravidla naopak.“* Pomíjí však závěry navazujícího rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-30194/2022/161 ze dne 7. 9. 2022: *„Z povahy věci je třeba počítat s tím, že na poli IT dochází v čase k soustavnému pokroku. K zamezení svévolného rušení zadávacích řízení ze strany zadavatelů, které je dle ustálené judikatury řešením ultima ratio (...), tak zadavatel musí při zrušení zadávacího řízení podle § 127 odst. 2 písm. d) zákona z důvodu zastarání nabídnutého plnění prokázat nejen existenci pokroku v daném odvětví, ale rovněž odůvodnit, v čem je tento pokrok kritický ve vztahu k účelu poptávaného plnění. Z uvedeného vyplývá, že Úřad v napadeném rozhodnutí pochybil, když morální a technologické zastarání nabídnutého hardwaru hodnotil pouze ve vztahu k technickým parametrům zařízení, a nikoli ve vztahu ke schopnosti plnit účel, pro který byl daný hardware poptáván.“*

Úřad zcela pominul posouzení otázky, v čem se zastarání hardwaru projevuje a jaký má vliv na plnění účelu veřejné zakázky. (...) V průběhu zadávacího řízení nedošlo k žádným změnám v požadavcích na informační systém, a lze tedy předpokládat, že nabídnutý hardware, který splňuje minimální požadavky zadávacích podmínek, je i nadále zcela dostatečný pro plnění svého účelu vymezeného v zadávací dokumentaci.“ (zvýraznění doplněno předsedou Úřadu).

33. Citované závěry rozhodnutí předsedy Úřadu pak i v této věci považují za stěžejní. Zatímco tedy ve zrušeném rozhodnutí Úřadu i v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je pokrok v IT a vliv tohoto pokroku na předmět plnění popsán zcela vágně a nekonkrétně, citované rozhodnutí předsedy Úřadu a v návaznosti na to napadené rozhodnutí takové vágní požadavky neakceptuje, což stále považují za správný postup. Nelze zpochybnit, že k pokroku v oblasti IT zcela jistě došlo. To ale neznamená, že tento pokrok má vliv na plnění veřejné zakázky, respektive na potřeby zadavatele. Tyto potřeby mohou být stále splněny plněním poptávaným dle zadávací dokumentace veřejné zakázky. Naopak je ale dost dobře možné, že tomu tak být nemusí. Právě proto jsou na rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení kladeny požadavky spočívající v tom, že z důvodů pro zrušení musí být zřejmé, jak se vztahují právě k předmětu plnění, tj. musí být zřejmé, že se tvrzený pokrok dotkl poptávaného plnění. Zadavatel takto důvody nepopsal, přičemž jeho odkazy na pokrok jako notorietu nejsou ani v souladu s aktuální rozhodovací praxí Úřadu, na kterou odkazuje. Technologický pokrok v IT odvětví skutečně lze presumovat, technologickou zastaralost ve vztahu k předmětu plnění nikoliv, neboť i plnění na základě požadavků z roku 2017 mohlo uspokojit potřebu zadavatele. Pokud měl zadavatel za to, že to tak není, měl uvést konkrétní projevy tvrzené technologické zastaralosti.
34. Za správný považují také argument navrhovatele, že v citované věci byl předmětem plnění hardware, tedy již hotový produkt, kde bylo zřejmé, zda požadavky stanovené zadavatelem mohou být naplněny i starším produktem či nikoliv. V právě řešené věci ale jde o software, o informační systém, který dosud nebyl vytvořen, a jako takový může po vytvoření aktuální standardy splňovat. Pokud zadavatel míní, že tomu tak na základě současného znění zadávacích podmínek být nemůže, měl svá tvrzení podepřít konkrétními skutečnostmi. V opačném případě nemůže rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení z hlediska transparentnosti obstát.
35. S ohledem na tyto závěry nemohou obstát ani opakované nekonkrétní argumenty zadavatele týkající se objektivní zastaralosti požadavků na informační systém z roku 2014. Zaprvé rokem, ke kterému by bylo nutné zkoumat zastaralost, by byl rok 2017, tj. rok zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. Zadruhé, pokud je zastaralost požadavků skutečně objektivní, měl by ji být zadavatel schopen objektivně podložit. V opačném případě jde o zastaralost pouze subjektivní, tedy zastaralost z pohledu zadavatele, ačkoliv skutkové okolnosti to nepotvrzují. Lze zopakovat po Úřadu, že důvody pro zrušení „*sice mohou být subjektivní, tj. mohou vzniknout na straně zadavatele, ale současně musí být objektivizované, musí objektivně a reálně existovat, neboť jejich tvrzení a popř. prokázání zamezí tomu, aby došlo ke svévoli na straně zadavatele*“. Pokud zadavatel chtěl, aby bylo jeho rozhodnutí transparentní, měl předložit, proč jsou dané požadavky zastaralé. Pouhé konstatování zastaralosti není dostatečné, neboť není možné jej jakkoliv přezkoumat a vzbuzuje pochybnosti o skutečnosti takového důvodu. Jestliže by zadavatel doložil, že jsou dané požadavky skutečně zastaralé, mohlo by se poté hovořit o tom, že zastaralé bude pro zadavatele i plnění. To však není předmětem aktuálního přezkumu.
36. *Zadavatel upozorňuje, že právní analýza ze dne 27. 6. 2022 byla jedním z několika podkladů pro zrušení zadávacího řízení. Otázka zastaralosti požadavků byla podrobně rozvedena zejména v technické analýze. Zadavatel zmiňuje předpoklad realizace předmětu plnění formou monolitického systému, který neplní cíle či principy, které technická analýza identifikovala.*

Aktuální tendencí je využívání modulárního řešení, kde jsou agendy zadavatele řešeny samostatnými moduly, což je potvrzeno i zkušenostmi jiných zadavatelů. Monolitické systémy jsou obtížně nahraditelné. Fragmentace na dílčí moduly zadavateli umožní modernizaci bez ohrožení chodu ostatních modulů. Navrhovatel existenci technické analýzy zcela ignoruje, ačkoliv na jejím základě a na základě právní analýzy vydal rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.

37. K této rozkladové námitce je nutné zadavatele odkázat na bod 73 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl argumenty týkající se základní koncepce a architektury systému, tedy není možné tento důvod zrušení zadávacího řízení posuzovat, jako by v rozhodnutí zadavatele obsažen byl. Jak Úřad uvedl v odkazovaném bodu, platí, že „nedostatky v odůvodnění rozhodnutí o zrušení není možné zhojit ani odkazem na rozhodnutí o námitkách či vyjádření zadavatele k návrhu, kde by zadavatel uvedl podrobnější odůvodnění zrušení zadávacího řízení dle § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Takový postup zadavatele by byl ve zjevném rozporu zejména s nutností zajištění možnosti účastníků zadávacího řízení posoudit zákonnost zrušení zadávacího řízení a popřípadě možnosti proti tomuto rozhodnutí brojit“. S tímto závěrem se plně ztotožňuji a dodávám, že pokud zadavatel viděl tuto skutečnost jako důvod pro zrušení zadávacího řízení, měl ji v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvést.
38. Analýzy, na které zadavatel opakovaně poukazuje, nebyly součástí rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Zadavatel na ně v tomto dokumentu neodkazuje ani je nečiní jeho součástí. Ani tyto dokumenty tak nelze považovat za přínosné zadavatelově argumentaci. Nelze ale nezmínit, že pokud by tyto analýzy obsahovaly konkrétnější důvody pro zrušení zadávacího řízení než ty, které aktuálně uvádí zadavatel, pravděpodobně by byly ve zrušení zadávacího řízení uvedeny. Pokud tomu tak není, lze oprávněně pochybovat o konkrétnosti obsahu těchto analýz ve vztahu k důvodům zrušení zadávacího řízení.
39. *Podle zadavatele leží meritum posouzení naplnění zásady transparentnosti na porozumění tvrzeným důvodům zrušení zadávacího řízení jeho účastníky, tedy zda jim jsou tyto důvody známy. I Úřadem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 23/2021-56 ze dne 26. 1. 2023 vyzdvihuje zásadu přiměřenosti, kterou je nutné posuzovat ve vztahu k oprávněným zájmům zadavatele. Úřad se neměl zabývat následky nezrušení zadávacího řízení ve vztahu k důvodům hodným zvláštního zřetele.*
40. Již z návrhu navrhovatele a jeho konstantní argumentace je jasné, že důvody, které zadavatel uvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, nepovažuje za dostatečně konkrétní. Považuji proto za nelogický argument zadavatele o tom, že záleží na tom, jak důvodům zrušení zadávacího řízení porozuměli jeho účastníci, když jeden z účastníků proti těmto důvodům brojí jako důvodům nedostatečným a nejasným.
41. V napadeném rozhodnutí ani v tomto rozhodnutí není zpochybněna zásada přiměřenosti ve vztahu k oprávněným zájmům zadavatele ve smyslu uvedeného rozsudku. Tyto oprávněné zájmy by ale měly být vyjádřeny důvody hodnými zvláštního zřetele, které zadavatel uvede v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Předmětem tohoto správního řízení je však skutečnost, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení neuvedl důvody tak, aby je bylo možno objektivně přezkoumat, tedy je neuvedl transparentně. S ohledem na to se Úřad ani nemohl zabývat následky nezrušení zadávacího řízení, ale zabýval se pouze

samotnou transparentností odůvodnění zadavatele. Nadto zadavateli nikdo neupírá právo zadávací řízení zrušit, pokud budou naplněny zákonné důvody. Jak je ale v napadeném rozhodnutí uvedeno, důvody, které předložil zadavatel, nelze objektivně přezkoumat. Následky nezrušení zadávacího řízení tak aktuálně navazují na netransparentní postup zadavatele. Teprve pokud zadavatel uvede důvody tak, že budou zachyceny transparentním způsobem (tedy především v dostatečné míře konkrétnosti), může Úřad přezkoumat, zda naplňují požadavky § 127 odst. 2 písm. d) zákona.

42. *Úřad dle zadavatele nereflektoval, že navrhovatel v návrhu na zahájení řízení nereagoval na žádné z konkrétně uvedených technických důvodů. Úřad se naopak spokojil s jednostrannými tvrzeními navrhovatele, aniž by je zkoumal ve vzájemných souvislostech nebo odůvodnil, proč považuje pouze tvrzení navrhovatele za dostačující. Navrhovatel má výrazný ekonomický zájem na výsledku řízení a jeho tvrzení mohou být účelová.*
43. Z napadeného rozhodnutí neshledávám, že by se Úřad spokojil pouze s tvrzeními navrhovatele. Úřad posoudil všechny důvody, které měly zadavatele vést ke zrušení zadávacího řízení a dospěl k tomu, že nejsou transparentní. Ke svým závěrům Úřad využil jak vlastní dosavadní praxi, tak rozsudky správních soudů. Všechny tyto závěry jsou přezkoumatelně odůvodněné. Tvrzení navrhovatele Úřad přezkoumal v intencích skutečného obsahu rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Fakt, že dal Úřad navrhovateli za pravdu, neznamená, že by mělo být napadené rozhodnutí nezákonné. Pro posouzení transparentnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení pak nemá žádný vliv to, zda navrhovatel reagoval na údajné konkrétní uvedení technických důvodů zadavatelem.
44. Je zřejmé, že navrhovatel má ekonomický zájem na výsledku řízení (správního i zadávacího). Pokud by tomu tak nebylo, pravděpodobně by proti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení nepodal námítky. Tak tomu je i s ohledem na to, že navrhovatel podal nabídku s nejnižší nabídkovou cenou. Ekonomický zájem na výsledku řízení ale nemá jakýkoliv vliv na posouzení zákonnosti rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Obsah přezkoumávaného rozhodnutí je plně výsledkem práce zadavatele a je lhostejné, zda na jeho netransparentnost Úřad upozornil navrhovatel nebo druhý účastník zadávacího řízení. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení je v této podobě objektivně nepřezkoumatelné.
45. *Zadavatel nesouhlasí, že nevztáhl vývoj na trhu IT k předmětu plnění, když uvedl, že by musel koncepci, funkcionality i návrh informačního systému přijmout, ačkoliv byly relevantní v roce 2014 a neodpovídají aktuálním potřebám. Zadavatel nepovažoval za nutné přinést konkrétní seznam zastaralých funkcionalit. Podle zadavatele by bylo potřeba změnit zadávací dokumentaci v rozsahu předmětu plnění, aby bylo možno dodané řešení plnohodnotně využít, čímž reaguje na argument Úřadu týkající se toho, že není důvod, proč by dodavatel nemohl použít moderní technologické postupy. I důvod týkající se lepšího plnění za stejnou nebo nižší cenu má být podle zadavatele notorieta. Tyto notoriety Úřad nikterak neověřil, a to ani za účelem zjištění povědomí dodavatelů o relevantnosti důvodů pro zrušení zadávacího řízení.*
46. Zadavatel sice opakuje, že by bylo nutné změnit zadávací dokumentaci, aby bylo možné dodané řešení plnohodnotně využít, ale ani zde neuvádí, v čem konkrétně by takto zadávací dokumentaci musel změnit. Opět jde tedy o nekonkrétní a obecná tvrzení, která jako důvody pro zrušení zadávacího řízení nemohou obstát.

47. Stejně tak proklamace o nutnosti přijmutí informačního systému, jehož koncepce, funkcionality i návrh byly relevantní v roce 2014 a do značné míry neodpovídají aktuálním potřebám, nijak nerozporuje závěr napadeného rozhodnutí o tom, že vývoj na trhu IT zadavatel nevztáhl k předmětu plnění. Je jasné, že tato věta se opravdu vztahuje k danému informačnímu systému, to ale Úřad nezpochybnuje. Úřad ale správně uvedl, že v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení by „*muselo být kupříkladu uvedeno, v čem se vývoj a pokrok v oblasti ICT dotkl předmětu veřejné zakázky tak, že jej není možno realizovat*“. Pokud chtěl zadavatel argumentovat tím, že by musel přijmout neaktuální informační systém, měl uvést, v čem by byl na základě stávajících zadávacích podmínek neaktuální a uvést konkrétní příklad, který vychází ze zadávací dokumentace. Zadavatelova tvrzení jsou zcela generická a mohou dopadat na jakýkoliv případ v jakémkoliv zadávacím řízení na informační systém po určité době od zahájení zadávacího řízení. To ale pro prokázání důvodů hodných zvláštního zřetele pro údajnou zastaralost zadávacích podmínek (respektive na nich založeného informačního systému) nemůže stačit.
48. Pro transparentnost (zákonnost obecně) rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení po zadavateli není požadováno, aby v důvodech uvedl všechny funkcionality, které považuje za zastaralé. Je mi zřejmé, že takový seznam by mohl být velmi dlouhý a pro účely posouzení důvodů hodných zvláštního zřetele není účelné takto zadavatele zatěžovat. Zadavatel ale musí uvést alespoň stěžejní funkcionality, pro které považuje plnění za zastaralé. Ostatně jistě ne každá zastaralá funkcionality by zadavatele vedla ke zrušení zadávacího řízení. Takový potenciál budou mít jen zásadní neaktuálnosti mající vliv na samotnou podstatu předmětu plnění a potřeby zadavatele. Zadavatel ale opakovaně není schopen žádnou takovou skutečnost uvést a především ji neuvedl v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení.
49. Souhlasím navíc s Úřadem a navrhovatelem v tom, že zadavatel nemůže posuzovat, jaký informační systém od navrhovatele obdrží, protože daný informační systém ještě není vůbec vytvořen. Je spíše logické, že dodavatel pro tvorbu informačního systému využije postupů aktuálních, a nikoliv takových, které odpovídají době zahájení zadávacího řízení na veřejnou zakázku (pokud k technologickému posunu došlo). Nedává smysl, aby dodavatel pracoval s postupy odpovídajícími roku 2017 jen proto, že v tomto roce bylo zadávací řízení zahájeno.
50. Na rozdíl od zadavatele pak nemohu považovat za notoriety, že v současné době by zadavatel získal lepší plnění za stejnou nebo nižší cenu. Mám za to, že zadavatel své tvrzení nyní uvádí jako notoriety proto, že je není schopen doložit. Není ale možné důvody pro zrušení zadávacího řízení tvrdit a teprve poté v případě obrany dodavatele spoléhat na to, že tyto důvody budou prokázány ve správním řízení před Úřadem. Zadavatel je naopak musí mít postaveny najisto již v době jejich formulování. Tedy pokud zadavatel argumentoval lepším řešením za stejnou nebo nižší cenu, musel mít pro takové tvrzení dostatečný podklad, případně neměl tímto důvodem argumentovat. V době vysoké inflace a obecně zvyšování cen produktů a služeb je toto tvrzení tím spíše nutné doložit.
51. Jak už jsem výše uvedl, jeden z účastníků zadávacího řízení proti důvodům zrušení zadávacího řízení brojí a namítá jejich nedostatečnost. V takovém případě je zřejmé, že nemůže obstát argumentace zadavatele týkající se dotazů na povědomí dodavatelů o relevantnosti důvodů pro zrušení zadávacího řízení. Samotný obsah těchto důvodů pak není předmětem tohoto řízení, neboť napadeným rozhodnutím bylo shledáno, že tyto důvody nejsou dostatečně konkrétní, což vzbuzuje pochybnosti o jejich existenci. Rámcem návrhového řízení

tak je transparentnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, nikoliv naplnění požadavků § 127 odst. 2 písm. d) zákona.

52. *Prodlení s počátkem plnění o téměř 9 let představuje podle zadavatele natolik excesivní stav, že jej není možné posuzovat podle běžného výkladu. Právní názor Úřadu vychází z nedostatečně posouzeného skutkového stavu. Zadavatel měl motivaci zadávací řízení dokončit, ale převážila potřeba poptat řešení, které bude reflektovat významný technologický posun.*
53. V souhlasu s výše uvedeným opětovně konstatuji, že přestože zadavatel opakuje svá tvrzení o tom, že zadávací podmínky jsou staré 9 let (někdy hovoří o 8 letech, někdy dokonce o 10), řešená veřejná zakázka byla zahájena 12. 12. 2017, tedy méně než 5 let před rozhodnutím zadavatele o zrušení zadávacího řízení. Pokud zadavatel využil zadávací podmínky z předchozí veřejné zakázky zadávané v roce 2014, nemá to vliv na posouzení jejich aktuálnosti ve vztahu k argumentu, že je to již 8 let od jejich vzniku. Minimálně ještě v roce 2017 totiž zadavatel považoval zadávací podmínky za tak aktuální, že na základě nich poptával předmět plnění.
54. K údajně nedostatečnému či nesprávnému posouzení skutkového stavu odkazují výše, kde zadavateli vysvětlují, že Úřad přezkoumával především transparentnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ve vztahu k tam uvedeným důvodům. Samotnou věcnou stránku těchto důvodů Úřad neověřoval, neboť dospěl k závěru, že nejsou dostatečně konkrétní a není možné je objektivně přezkoumat. S tímto závěrem se plně ztotožňuji. Je také vhodné zopakovat, že významný technologický posun zadavatel i v této části rozkladu pouze tvrdí, už ale nedokáže konkretizovat, v čem by měl ve vztahu k veřejné zakázce tento významný technologický posun spočívat, přičemž mimo samotné rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení k tomu měl vícero příležitostí (byť pouze důvody uvedené v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení mají pro účely tohoto řízení relevanci).
55. Zadavatel se domnívá, že vymezil přesný časový rámeček, kdy došlo ke vzniku důvodů hodných zvláštního zřetele. Časový rámeček koresponduje s délkou trvání veřejné zakázky. Úřad neuvádí relevantní důvody, proč tomu tak není. S ohledem na dobu zadávání zadavatel není schopen objektivně stanovit konkrétní okamžik, ke kterému považuje řešení za zastaralé. Přesné datum nelze z povahy věci stanovit. Je dostatečné, že jde o okamžik uvnitř zadávacího řízení. Odůvodnění zadavatele vyhovuje požadavkům kladeným rozhodnutím č. j. ÚOHS-06536/2022/500 ze dne 21. 2. 2022. Zadavatel zdůrazňuje, že podle rozhodovací praxe Úřadu vede obvykle samotné plynutí času z důvodu nepřiměřenosti délky trvání zadávacího řízení ke změně výchozích podmínek pro zahájení zadávacího řízení (rozhodnutí č. j. R0064/2017/VZ-17555/2017/323/LVa ze dne 12. 6. 2017). Zadavatel následně používá příklad k popsání absurdnosti požadavku na stanovení přesného okamžiku zastarání požadavků zadavatele.
56. Nelze souhlasit se zadavatelem, že vymezil přesný časový rámeček, kdy došlo ke vzniku důvodů hodných zvláštního zřetele. Zadavatel sice uvádí, že tento časový rámeček koresponduje s délkou trvání veřejné zakázky, takové časové určení ale není dostatečné. Okamžik zastarání požadavků sice nemusel nastat v jednom konkrétním bodě, ale v jednom konkrétním bodě zcela jistě došlo např. k vytvoření nové koncepce informačních systémů, kterou zadavatel zmiňuje jako jeden z důvodů hodných zvláštního zřetele. Přestože na toto Úřad zadavatele v bodu 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí upozorňuje, zadavatel na to nikterak nereaguje. Přitom právě okamžik přijetí (či vytvoření) nové koncepce informačních systémů

by zadavatel mohl velmi jednoduše prokázat, respektive tak mohl učinit již v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení. Je pravděpodobné, že mimo jiné na základě této koncepce zadavatel považuje požadované řešení za zastaralé. Pokud si zadavatel i na základě jiných dokumentů učinil úsudek o zastaralosti řešení, měl to v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení uvést. Pokud žádné takové indicie neměl, nemohl tím v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení přezkoumatelně argumentovat.

57. Pokud bych navíc přistoupil na závěr, že důvody nastaly někdy mezi lety 2017-2022, tedy od zahájení zadávacího řízení do rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, bylo by namístě se ptát, proč zadavatel ke zrušení zadávacího řízení přistoupil až nyní. Důvody totiž mohly nastat v jakémkoliv roce v uvedeném rozmezí a není jasné, proč zadavatel zrušil zadávací řízení až v říjnu roku 2022 a ne dříve.
58. Zadavatel sice tvrdí, že jeho odůvodnění vyhovuje požadavkům kladeným rozhodnutím č. j. ÚOHS-06536/2022/500 ze dne 21. 2. 2022, jím citované pasáže z tohoto rozhodnutí se ale nevztahují k časové podmínce stanovené v § 127 odst. 2 písm. d) zákona, ale obecně ke splnění důvodů hodných zvláštního zřetele. Sám zadavatel pak tuto rozkladovou námitku zařadil do pasáže „Ke vzniku důvodu v průběhu zadávacího řízení“, ale vůbec nereaguje na to, proč Úřad v bodu 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí na odkazované rozhodnutí poukazoval. Úřad totiž uvedl, že v tomto rozhodnutí „*Úřad konstatoval, že tamější zadavatel v oznámení o zrušení zadávacího řízení neuvedl konkrétní okamžik, od něhož odvozuje vznik údajných důvodů hodných zvláštního zřetele, tj. časovou podmínku stanovenou v § 127 odst. 2 písm. d) zákona*“. Tato námitka zadavatele se tedy míjí s tím, co Úřad uvedl v napadeném rozhodnutí. Nemohu tedy než odkázat zadavatele na již zmíněný bod 68 odůvodnění napadeného rozhodnutí.
59. K odkazu zadavatele na rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0064/2017/VZ-17555/2017/323/LVa ze dne 12. 6. 2017 uvádím, že v tomto rozhodnutí předseda Úřadu mimo jiné uvedl: „*Ačkoli je tedy pravdou, že dlouhé zadávací řízení (z důvodu probíhajících správních řízení) samo o sobě obecně není důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který nelze po zadavateli spravedlivě požadovat, aby v ZŘ pokračoval, v tomto případě (jak správně posoudil i Úřad) dlouhé ZŘ je však jednou z kombinace takových okolností.*“ Ani v právě řešeném případě pak Úřad nepopřel, že by dlouhé trvání zadávacího řízení nemohlo být jedním z důvodů hodných zvláštního zřetele, které by vedly k oprávněnému zrušení zadávacího řízení. Nelze ale pouze říct, že zadávací řízení trvá dlouho, a už neuvést konkrétní změny, které se váží k předmětu plnění, na které měla délka zadávacího řízení vliv. Zadavatel musí konstatovat konkrétní skutečnosti, na které měla délka zadávacího řízení vliv, pro které nelze po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval. To zadavatel neučinil.
60. Dále lze dát za pravdu navrhovateli, že v příkladu s mobilním telefonem zadavatel pracuje s konkrétními funkcionalitami, které měly zastarat, zatímco v případě rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení se omezil pouze na zcela obecná tvrzení. Souhlasím pak i s dalším argumentem navrhovatele, že zadavatel srovnává zastarání hotového hardware se zastaráním informačního systému, respektive požadavků na něj, přičemž tento systém dosud ani nebyl vytvořen a zadavatel neuvedl konkrétní důvody, proč by na základě zadávacích podmínek veřejné zakázky nemohl získat plnění, které vyhovuje jeho aktuálním potřebám. Takové srovnání zadavatele nepovažuji za příléhavé, neboť u hardware lze aktuálnost a kvalitu skutečně určitými způsoby poměřovat, neboť jde vždy o pořízení určitého kusu s jasně

definovanými parametry. Naproti tomu u požadovaného a nabízeného informačního systému se nelze spokojit s obecnými tvrzeními předkládanými zadavatelem, protože z nich není zřejmé, na základě čeho zadavatel zastaralost poměřoval, na základě čeho učinil úsudek o tom, že ze zadávacích podmínek může vzniknout pouze informační systém, který nebude odpovídat aktuálním potřebám zadavatele.

61. *Zadavatel nepovažuje za příslušný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 18/2015-32 ze dne 25. 11. 2015, neboť se vztahoval k jednacím řízením bez uveřejnění, kde ustanovení vůbec nepřipouštělo existenci subjektivních důvodů. Tvrzení, že „právní jistota navrhovatele má přednost před ekonomickými důvody zrušení zadávacího řízení“, pak fakticky popírá smysl ustanovení § 127 odst. 2 písm. d) zákona, které ekonomické důvody explicitně připouští jako důvod ke zrušení zadávacího řízení. Úřad měl ve smyslu rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-30194/2022/161 ze dne 7. 9. 2022 hodnotit kvantitativní důvody, tedy stovky milionů korun, které mohou být vynaloženy zcela neúčelně.*
62. S ohledem na dosavadní závěry není zřejmé, že by byly finanční prostředky zadavatele při nezrušení zadávacího řízení vynaloženy neúčelně. Důvody předložené zadavatelem pro zrušení zadávacího řízení nic takového implikovat nemohou, protože jsou zcela obecné (k tomu odkazují výše). Přestože tedy ekonomické důvody mohou být důvodem pro zrušení zadávacího řízení, nejedná se o důvod izolovaný, ale zadavatel jej musí mít stejně, jako důvody ostatní, řádně podložen. Zadavatel zde ekonomické důvody váže na nutnost neúčelného vynaložení peněz, ale k tomu, že peníze budou vynaloženy neúčelně, nemá žádný podklad, pouze obecná tvrzení. Samotné konstatování ne hospodárnosti vynaložení finančních prostředků tak nemůže obstát, protože odůvodnění této ne hospodárnosti je ve smyslu závěrů napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné, přičemž ekonomické důvody zadavatel váže právě na důvody, které Úřad nepřezkoumatelnými shledal.
63. Posouzení, zda lze s ohledem na účelnost vynaložení prostředků po zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval, Úřad neučinil ani učinit nemohl, neboť toto posouzení lze učinit pouze tehdy, kdy bude rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení co do důvodů zrušení přezkoumatelné. Pokud by z rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení byly předmětné důvody zrušení zřejmé, mohl by se Úřad zabývat tím, zda mimo jiné ekonomické důvody mohou mít za následek to, že po zadavateli nelze požadovat pokračování v zadávacím řízení. Tak tomu ale v tomto případě není.
64. Samotná argumentace hospodárností proto nemůže mít vliv na zákonnost rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení a v návaznosti na to napadeného rozhodnutí, pokud zadavatel dané skutečnosti pouze tvrdí, ale nikterak nekonkretizuje a neprokazuje. Úřad proto správně analogicky k hospodárnosti v případě jednacích řízení bez uveřejnění uvedl, že hospodárnost jako taková nemá přednost před výslovně uvedenými ustanoveními zákona, která zadavatel svým jednáním porušil. I tuto dílčí námitku proto jako nedůvodnou odmítám.
65. Stejně tak odmítám všechny rozkladové námitky, které s ohledem na výše předložené odůvodnění nemohou obstát.
66. S odkazem na bod 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí opakují, že napadeným ani tímto rozhodnutím není rozhodováno o tom, zda zadavatel skutečně disponoval či nedisponoval důvody hodnými zvláštního zřetele ve smyslu § 127 odst. 2 písm. d) zákona ke zrušení zadávacího řízení. Důvody, které zadavatel předložil v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení,

tam nejsou přezkoumatelně zachyceny, v důsledku čehož se stal postup zadavatele netransparentním. Takto předložené důvody zrušení zadávacího řízení proto nemohou být věcně přezkoumány.

67. Závěrem se pro úplnost vyjadřuji také k navrhovatelem předloženému znaleckému posudku ohledně otázky zastaralosti plnění veřejné zakázky. Tento znalecký posudek navrhovatel předložil v rámci rozkladu, byť jeho zadání zmiňoval již v návrhu.
68. Ve vztahu k předloženému znaleckému posudku pak souhlasím se závěry Úřadu uvedenými v bodu 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad shledal, že znalecký posudek týkající se posouzení, zda by požadavky na předmět plnění veřejné zakázky vedly k vytvoření zastaralého systému, není za současné situace nutný, neboť v právě řešené věci jde o posouzení rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení z hlediska jeho transparentnosti, přičemž k tomuto posouzení postačí podklady, které Úřad shrnul v záznamu o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí č. j. ÚOHS-02674/2023/512 ze dne 19. 1. 2023. Jelikož v tomto správním řízení není meritem otázka důvodnosti zadavatelem uváděných argumentů v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, pro dostatečné zjištění skutkového stavu ve shodě s Úřadem nepovažuji za nutné provést důkaz předloženým znaleckým posudkem, neboť by nemohl na závěrech Úřadu ničeho změnit. Otázky řešené znaleckým posudkem se povětšinou mívají s důvody uvedenými v napadeném rozhodnutí. Zároveň jeho neprovedení v řízení o rozkladu nejde k tíži navrhovatele, neboť tomu bylo napadeným rozhodnutím, které nyní potvrzuji, vyhověno.

VI. Závěr

69. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1, ve spojení s § 152 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Česká republika – Ministerstvo práce a sociálních věcí, Na Poříčnickém právu 376/1, 128 01 Praha 2
2. DXC Technology Czech Republic s.r.o., Pikrtova 1737/1a, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy